

המועמדות הסופיות

12
צילה וינר

**מלכת המים
1972
מטעם**

העולם הזה

צילה וינר היא מה שקוראים בחורה נורמלית. לא רזה מדי, לא שמנה מדי, אבא, אמא, אח קטן בן שש, עוזרת קצת בבית, לא יותר מדי, לומדת קצת בגימנסיה, לא יותר מדי ובכל זאת תלמידה טובה.

„אפילו כשהיתה קטנה“ מספרת אמא של מלכת-השבוע, „לא היו איתה בעיות. ישנה כל הלילה. לא העירה אותנו כל רגע: „אמא לשתות! אמא ספיי! כשנולד אחיה, היתה בת 11. היא שמר

מבט לעתיד
„הלנה רובינשטיין“ דואגת לפנייה של היפה” פיייה וחברת „טיטו“ לפרט, שתקבל אם תזכה במקום הראשון בתחרות **מלכת-המים**. אשר לפנים — התוצאה נראית מייד לעיין. בעניין הפרס — מצפה לצילה וינר תחרות קשה עם שאר המועמדות.

התלמידה הטובה

חה מאוד, היתה הולכת איתו לטייל, משי וויצה בין החברות, עד שזה נמאס לה. טבעי, טבעי.
היום האח כבר גדול וצילה מצאה לה אחרים שאיתם עוד לא נמאס לה לטייל. „אני לא מחפשת קביעות!“ מודיעה היא למי שמעוניין להעסיק אותה בתור הקבר עה שלו, „נחמד לי ככה, חופשית, לא תלוייה, היום עם זה, מחר אחר.“
לא צריך לחשוב בגלל זה שמחר היא הולכת ומצטרפת לתנועה לשיחרור האשה, „לא, אצלי זה לא אידיאליים, סתם, לא בא לי עדיין להתקשר.“
„אבל אני בטוחה שיום אחד זה מוכי רח לבוא, אחרת איך יבואו תריסר הילדים, שאני מתכננת שיהיו לי 2“
לתחרות מלכת-המים, הגיעה במיקרה כיאות לבחורה נורמלית, לא מתבלטת. „אחי הקטן הוא קורא קבוע של העולם הזה“, היא מספרת, „כל פעם שאבא מביא את העיתון הביתה, הוא יושב ועובר עליו מהתחלה עד הסוף. כשראה את המודעה על התחרות, שלח את שמי וככה הגעתי.“
היא בכלל לא מתרגשת מהתוצאות. „נוכה, נוכה, לא נוכה, לא נוכה, העיקר החווייה.“ והיא מחייכת בשיניה הקסומות.

קדימה
רק סיבה אחת יכולה להיות לשיער כזה — חפיפה קבועה במוצרי „וולה“ הידועים. וזה בדיוק מה שצילה עושה.

סריג ארוך
בוטיק סוויגי, מרכז חלומותיהן של חתיכות ישראל, טרח והלי ביש את צילה וינר, המלכה השבועית במיטב מחלצותיו. בעיקר בסריגים, ואחד מהם עושה צילה בתמונה זו.